

e - mail адреса за Вашите пораки до Премин: premin@premin.org

Терор.. хорор.. страв ...

или

дебно лудило од прекумерно гледање вести!

Вака поставени звучат повеќе како прелудиум за холивудска опера на големо платно за прегладнетата за адреналин публика, Bad Taste или Лош Вкус, мислите грешка се големите букви? Не, тоа е наслов на стар култен и евтин хорор филм... Што мислите, како би завршил, финансиски, општествено, автор кој би направил филм во кој зомби од вселената им ги сече напречно главите на луѓето и мозокот им го јаде со лажица? Секако, ваквиот автор на крајот ќе го добие најголемиот буџет во историјата на буџети над буџетите за да направи трилогија на една од најмрачните епски дела во областа на филмската уметност... Питер Џексон, тој всушност започна како режисер на евтини и потполно лишени од каков било вкус и естетика филмови, а денес е лауреат на кој светот му се поклони. Алелуја, Питер е фин младич, го поштуем, растен во поп-арт културата и оттаму неговиот сенс во денешната арт-пост-рест-мрест-модерна, и убеден сум дека заслужува толку почит од светот, бидејќи во меѓувреме стана добар еснаф во филмската индустрија - впрочем, не е проблемот во него. А во кого е тогаш проблемот? Како тоа светот со раширени раце прифаќа вакви работи и ги слави како цивилизациска придобивка, без оглед што евтината порно-перверзија можете да ја видите и на отва-рањето на Олимписките Игри во името на хуманизмот. Булшит! Многу ми е лесно да се нафрлам на креативците кои носат огромен дел од вината создавајќи вакви дела и да направам вистински Час по Анатомија од кој би извадил цела корпа крвава нутрина, а истата потоа да им ја расфрлам на пците кои со гнојни рани и подвигкани опаши лигавејќи се наоколу ќе ги допар-чосаат во некој смрдлив ендек, но погледнав наоколу, зарем сум и јас еден од тие пци?

Кога ми „свирна“ во кариерата да малтертирам дел од студентките од медицинскиот факултет, во името на екологијата и заштита на правата на животните, кои секојдневно ги гледав со бунди и тенки штикли наконтени како се тетерават покрај мојата куќа одејќи кон амфитеатарот на Медицинскиот факултет, а и тетките скопски, кои се шетаа по супермаркетите и другите јавни места за да бидат, нели, видени во своите скапи крзна.

Почна јанса да ме јаде: *ѝа ѓреѝѝа се*, почна квази моралистот

во мене да цвили, којзнае куйриије шиио сѐ морале да сѝоратѝ во живоѝоѝѝ за да добијатѝ-заслужатѝ-заработатѝ иѝаква бунда, ме стресоа морници при помислата дека неправедно критикувам, но исто уште повеќе ме згрозуваше помислата дека на себе носат леш од животни специјално убиени само за да бидат надградба на ситно его. Логиката наведе дека проблемот е во ловците на тие животни, убијци, родени убијци, безмислосни касапи во рајската градина наречена природа, но иако рацете нивни се крвави, правдата и законите на светот се јасни: додека има побарувачка-животни ќе се убиваат, „затоа што Вие тоа го баравте“! Лукето од античкиот Рим па наваму не се сменија многу, крвавиот пир е најатрактивното нешто што арената го нуди. Затоа што најгледани емисии, најчитани вести, се приложите во кои се опишува или прикажува убиство, маскар, колеж! Западната цивилизација и информатичкото доба, за да можат да влијаат врз поединцот и врз неговото политичко „недејствување“, му сервираат секојдневни слики на невидени насилства, силувања, глад, беда, убиства и бомбрадирања! Емоционалниот праг опаѓа, па така лесно се голтаат сцени од бомбардирања, силување мажи на автопатишта, мачења...Но тоа Ние го баравме! Со секоја минута преседена пред „иконата на 20 век наречена телевизор“, стануваме соучесници во злосторството, затоа што му придаваме на значењето. Камо среќа да сме род со високи критериуми, па да го отфрламе гадното и да го прифаќаме убавото, најпосле, да бираме што ќе гледаме, а тоа е толку лесно, за жал, терминот од 18 до 23 е резервиран за вести, а како што еден западен новинар изјави: „Добрата вест не е вест, само лошата вест може да биде главна и ударна“.

Ниеден терорист нема да се уфрли во фудбалски натпревар, во цртан филм, во играна серија, во пренос од вечери на поезијата - не, тој ќе го стори онаму каде што најмногу боли, за да дојде каде што е најгледано... Е па драги мои, да сакавме повеќе емисии од областа на природата и науката ќе го гледавме Шамил Басаев како држи на нишан јато пингвини на Антарктикот, а не да ги прати неговите гавази во училиште полно со деца. Како врвен мазохист и педофил, со кренати оружја, како фалуси, мавтаат пред камерите, за да можат да си ја одбранат каузата на нивната борба, подготвувајќи се утре и во власт да влезат.

Не се секирајте, да сакаше светот најмногу хомосексуалност, ќе ги гледавме терористите во некој филм од продукцијата на Тереза Орлофски. Вака ...вака сега нашето време, вашето време, моето време, е сведоштво за масакрот на група идиоти, терористи, кои друга група педофили ги протнува како борци за ...не знам какви права, ...ваљда за двојазичност ли, што ли..? Да ти се невиди во времето во кое живеам, наместо да сведочам за растот на културата, за продуктивноста на човештвото, за славењето на животот и благодарноста што го имаме, за успешната борба тој ист живот да биде подобар, јас сведочам за ментални евнуси, мињони на гнасниот, за перверзни умови, за ладнорквни касапи. Наместо прва помисла да ми е во денот крштевката на ќерката, свадбата во црква на синот, славскиот колач, причеста во недела и средбата со пријателите потоа, јас посегнувам уште еднаш кон кутивчето со амизол, медицински дозволена дрога - антидепресив: кркај и биди подготвен за уште едно издание на дневникот на ТВ!!!! А каде ја отфрлив мојата борба? Таа е во тоа да го одложам инфарктот уште некоја деценија, за барем да видат малку корист од тебе и овие луѓе околу тебе, да си го потрошам времето корисно за да можат барем синовите утре

кандилце да ми запалат и парастос пред Бога, да искамчам спас за душата своја, а јас и натаму седам, како слепец со крвави очи, пред телевизорот, засверен во вестите што се емитуваат, кои наликуваат на некоја компјутерска игра или лош холивудски филм. Каква гнасна продукција, 500 мртви, 300 деца...да ти се невиди... Со далечинското префрлам на друг канал во мигот кога моите синови влегоа во собата, за да ги поштедам од прајм тајмот на BBC, CNN, A1, K5, ...а на другиот канал реклама за прашок за перење. Децата гледаат и се чудат што татко имаат кој се „сармосал“ во очите гледајќи реклама за прашок Билјана, Со тапа насмевка искамчам во дворот и пуштам од душата да ми излезе маката, и почнувам со раце да копам во калта, како во нечија утроба, да го најдам мојот предок, да му ги извадам коските и да му ги трескам од земја, да го прашам додека остатоците му ги расфрлам : „Каде ја оплескавте, мамето ваше?!?! Кои тоа гревови, олку крвави, моето време мора да ги плаќа, какви се, мамето ваше предваничко?!?!“

И нема да се насекирам за тоа што денес ќе се случи, ќе се срамам од себеси кога пред Бога ќе треба да сведочам за она што им го оставивме на нашите деца, за предавниците кои во името на демократијата поддржани од пар попови и понекој новинар, кои ни свеќа во црква не запалиле, кои икона во дом не закачиле, во црква не влегле и свето лице не примиле, освен ако не е во прашање поделба на задачите пред претстојните избори. Ако до вчера го напаѓавме лидерот на една партија дека бил терорист, сега заради вас треба да го проголтаме како демократ?!?! Ми туркате насилно пропаднати и недоказани личности чиј храм е супермаркетот а не црквата, не секој со црна одора е слуга на Бога, затоа не ми ги буткајте како недоварен ориз во помијата која ја сркам за да ги прифатам само во името на демократијата и како „луѓе кои поинаку мислат“, а сè само со една цел, да се земе подобра позиција, подобро место во нечиј скут, црковен, по можност, не е важно буразеру, може и чокалиски а није лош и равнаторски. Неее, не било така, требало заедно да сме во вселената, они сами горе, а ние јадни на дното...хммм конфузно објаснување доовде. Ај, вака, со оваа аналогија... Полицијата донесе закон со кој мора и преку ден да се вози со запалени светла и ме убедува дека тоа е заради моја безбедност, јас пак сум преубеден, без било кој фекален новинар да ми каже, дека во прашање е повеќе уште еден начин на поголема контрола, штом почесто пред очи ти е полицаец треба да се создаде поголем страв, ако не, барем потсвесен страв. Ама ајде ве молам! Еволуираа дури и едни Future Sound of London, кои беа мрежа за во неа да се фатат недокваканите градски деца, денес FSOL завршија во некоја индиска секта, а главниот член на составот во тие ритуали редовно ја пие сопствената урина.

Каква беда на духот! Какво онтолошко промашување!

До вчера електроничари-бугарофили, денес паши на белградскиот двор и никој од нив не смее да го спомне ни името на земјата од која доаѓа, спремни и да се мочаат на сè свето во својот дом и сето тоа само заради „наше добро“, затоа што ние/јас, моите предци кои изгинаа за оваа земја и ова име, и моите деца кои се крстеа во нешто со кое ќе се идентификуваат до крајот на векот како предворје кон Бога, Господ Исус Христос, дека сме во прелест!!!???

Векови прелест на моите предци!?!? Повеќе здрав разум имаа љубовните викенд романи кои тинејдерките од моето време редовно ги читаа под клупа на часовите по марксизам (во секој случај, подобро потрошено време одошто изучувањето на алко идеологијата).

Ниту смеам ниту можам да мразам, ич' не ме бива, за разлика од некои новинари/ки, ама сè потешко трпам... Станав христијанин, а не пацифист, станав Христов војник, ама не мазохист, затоа и трпението, измолено, колкаво и да е, има крај. И двата образи ѓон станаа од ударите ваши и на вашите „пера“, а Господ ми е сведок дека не мразам, ...но доста е! Ве пуштив чесно во мојот дом - плукнавте во него, ве понудив со храна со љубов подготвена - се исповраќавте во неа, ви понудив постела - се избербативте на неа, но откако си отидовте ги зедев моите за рака и го продадов домот за да нема ни клетка од вашата прашина во мојот нов дом.

И направив поголем и поубав дом, и пак ќе ги примам сите како што и вас ве примив, и Вас пак ќе ве примам, но ова веќе не е вашиот дом.

Станавте луѓе-тикви без корен, луѓе-печурки, се криете по колиби, станавте луѓе-глувци и лудиот почна да бега од вас. Повеќе ми значи семкарот на кошот, торбеш, вреден како мравка, кој остана на истото место 40 години, и децата мои ќе купуваат од кај него, го почитувам оти гледав 40 години како секој ден го чисти својот праг, како го чува својот дуќан, но тој е дел од мојот дом, тој е дел од моето време, моето убаво време.

Еден ден ќе престанат пороите и мувлата на сидот ќе се исуши и ќе ја одува ветерот! Продолжете така, останете главна и ударна вест затоа што перверзијата го сака тоа, а вие ја храните, како инаку најголемото предавство, најголемиот пад од 1762 до денес го понесовте вие, ...вие ќе бидете славно опеани, секако, како и истоимената песна. На крајот, практично гледано, и не е толку лошо - како ќе знам дека сум на вистинскиот пат ако со својата смрдеа не ме упативте во спротивен правец, патоказ од гумна! А вам со среќа и само напред, продолжете, само со запалени светла, во прајм-тајмот на главните вести, за наше добро, но бидејќи ние тоа го баравме...

Бог вели: 'Покријте се... ' јас ви вела... ' носете се...!'

А пред спиење ја читам најтешката од сите приказни во Библијата, враќањето на блудниот син, ...не се потресов толку за судбината на ајванот што ги спискал парите, колку што се потресов на реакцијата на добриот син кој остана крај татка си... барем да го дигнеш копиљот на клоци ...за добредојде назад.

ЈАНКО ИЛКОВСКИ ЈАНКО ИЛКОВСКИ ЈАНКО ИЛКОВСКИ ЈАНКО ИЛКОВСКИ